

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS ANKE- OG KÆREMÅLSUDVALGS DOMBOG

HØJESTERETS KENDELSE
afsagt fredag den 25. november 2011

Sag 60/2011

Anklagemyndigheden

mod

██████████

(advokat Claus Bonneze)

I tidligere instans er afsagt kendelse af Østre Landsrets 2. afdeling den 25. november 2010. Procesbevillingsnævnet har den 24. februar 2011 meddelt tilladelse til, at kendelsen indbringes for Højesteret.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Asbjørn Jensen, Thomas Rørdam og Henrik Waaben.

Påstande

Advokat Claus Bonneze har på vegne af ██████████ påstået Østre Landsrets kendelse af 25. november 2010 ophævet.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Anbringender

Advokat Claus Bonneze har anført, at indkaldelse til retsmødet i landsretten den 25. november 2010 burde have været forkyndt for ██████████ i Rusland, og da dette ikke er sket, har der ikke været grundlag for afvisning af anken i medfør af retsplejelovens § 920, stk. 3.

Afvisningen af bevisanken strider endvidere mod kravet om retfærdig rettergang i EMRK art. 6, stk. 1, jf. art. 6, stk. 3, litra c, jf. herved Menneskerettighedsdomstolens dom af 22. september 2009 i sagen Kari-Pekka Pietiläinen mod Finland.

Anklagemyndigheden har anført, at forkyndelse for ██████████ i Rusland ville have krævet en usædvanlig fremgangsmåde, nemlig henvendelse til de relevante forkyndende myndigheder i Rusland. Indkaldelsen til det forudgående retsmøde den 10. august 2010 blev forkyndt for ██████████, som derved var bekendt med retsmødets afholdelse, da han medvirkede til en frivillig udsendelse til Rusland den 9. august 2010. EU-retshjælpskonventionen finder ikke anvendelse i Rusland. Anmodninger om retshjælp skal derfor fremsendes gennem de nationale centrale myndigheder. Omstændighederne i U2011.154 H adskiller sig derved fra den foreliggende sag.

Afvisningen af ██████████ anke er ikke i strid med EMRK art. 6, jf. herved Menneskerettighedsdomstolens afgørelse af 29. juni 2000 i sagen Michael Forsmark Poulsen mod Danmark.

Højesterets begrundelse og resultat

Højesteret finder, at udtrykket "sædvanlig måde" i retsplejelovens § 920, stk. 3, skal forstås i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er anvist i Europæisk Konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager, jf. Justitsministeriets vejledning nr. 12416 af 5. december 2001 om behandlingen af anmodninger om gensidig retshjælp i straffesager og overførsel af retsforfølgning pkt. 3.1.3, hvorefter anmodninger om forkyndelse som udgangspunkt fremsendes gennem de centrale myndigheder, men efter omstændighederne – eventuelt via Interpol – direkte til den judicielle myndighed i udlandet.

Da denne fremgangsmåde ikke har været forsøgt, finder Højesteret, at der ikke har været grundlag for afvisning af ██████████ anke i medfør af retsplejelovens § 920, stk. 3, og Højesteret tager derfor hans påstand om ophævelse af landsrettens kendelse til følge.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse ophæves, og sagen hjemvises til fortsat behandling ved landsretten.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 25. november 2011.

Kirsten Lohmann

kontorfuldmægtig